

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 50/2026
28.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Миролуба Томића, Слободана Велисављевића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног – приватног тужиоца АА, због два кривична дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – приватног тужиоца, адвоката Милене Јефтић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К бр.404/23 од 13.09.2024. године, исправљена решењем од 16.12.2024. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.62/25 од 14.07.2025. године, исправљена решењем од 14.08.2025. године и против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.62/25 од 06.06.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр.1590/25 од 19.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 28. јануара 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног – приватног тужиоца АА, адвоката Милене Јефтић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К бр.404/23 од 13.09.2024. године, исправљена решењем од 16.12.2024. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.62/25 од 14.07.2025. године, исправљена решењем од 14.08.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости пуномоћника приватног тужиоца - окривљеног АА, адвоката Милене Јефтић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.62/25 од 06.06.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр.1590/25 од 19.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми К бр.404/23 од 13.09.2024. године, исправљена решењем од 16.12.2024. године, окривљени – приватни тужилац АА је, поред окривљеног – противтужиоца ББ, оглашен кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико је не плати у том року, суд ће новчану казну заменити казном

затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, окривљени – приватни тужилац АА обавезан је да плати трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, те да на име паушала суду плати износ од 5.000,00 динара и таксу на пресуду у износу од 980,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док је за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.62/25 од 14.07.2025. године, исправљена решењем од 14.08.2025. године, уважавањем жалби окривљених – противтужилаца ВВ и ББ и њиховог браниоца – адвоката Дарка Балаћа, пресуда Основног суда у Руми К бр.404/23 од 13.09.2024. године преиначена је тако што је окривљени АА оглашен кривим због извршења два кривична дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне новчане казне у износима од по 100.000,00 динара за свако од извршених кривичних дела, окривљени је применом члана 60. КЗ осуђен на јединствену новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико је не плати у том року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,0 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени – приватни тужилац АА обавезан је да противтужиоцима плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће одлучити првостепени суд посебним решењем, као и трошкове настале пред Вишим судом у Сремској Митровици у износу од 339.460,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Истом пресудом одбијена је као неоснована жалба пуномоћника приватног тужиоца – окривљеног АА – адвоката Милене Јефтић, изјављена против пресуде Основног суда у Руми К бр.404/23 од 13.09.2024. године.

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.62/25 од 06.06.2025. године обустављен је кривични поступак по приватној тужби приватног тужиоца – окривљеног АА против окривљених – противтужилаца ББ и ВВ за кривично дело лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. у вези члана 33. КЗ.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр.1590/25 од 19.09.2025. године одбијена је као неоснована жалба пуномоћника приватног тужиоца – окривљеног АА, изјављена против решења Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.62/25 од 06.06.2025. године.

Против наведених правноснажних одлука, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац (пуномоћник) окривљеног - приватног тужиоца АА – адвокат Милене Јефтић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, те због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане одлуке, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног – приватног тужиоца АА, адвоката Милене Јефтић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К бр.404/23 од 13.09.2024. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.62/25 од 14.07.2025. године је неблаговремен, док је исти захтев у делу у којем побија правноснажна решења Вишег суда у Сремској Митровици Кж1. бр.62/25 од 06.06.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр. 1590/25 од 19.09.2025.године недозвољен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљеном – приватном тужиоцу АА, према доставници у списима предмета, другостепена пресуда (Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.62/25 од 14.07.2025. године) достављена дана 06.08.2025. године и да је стога последњи дан рока за подношење захтева истицао 05.09.2025. године, као и да је бранилац – адвокат Милена Јефтић захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, према службеном печату Врховног суда, поднела дана 08.09.2025. године, то је Врховни суд поднети захтев за у овом делу одбацио као неблаговремен, јер је поднет након законом прописаног рока.

Исти захтев, у делу у којем је поднет против правноснажних решења Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр.62/25 од 06.06.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр.1590/25 од 19.09.2025. године је недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП је прописано да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том Законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Врховни јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Имајући у виду чињеницу да су, сходно цитираним законским одредбама, овлашћена лица за подношење захтева за заштиту законитости само Врховни јавни тужилац, бранилац и окривљени, и то окривљени искључиво преко браниоца, те да ово овлашћење није дато другим процесним субјектима ниједном законском одредбом, при чињеници да је бранилац окривљеног – приватног тужиоца АА, захтев за заштиту законитости против напред наведених правноснажних решења поднео у својству пуномоћника, а не у својству браниоца, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен, налазећи да је поднет од стране неовлашћеног лица.

Бранилац – пуномоћник окривљеног – приватног тужиоца АА, адвокат Милена Јефтић, против наведених правноснажних решења може поднети иницијативу Врховном јавном тужиоцу за подношење захтева за заштиту законитости, у складу са уставним правом подношења предлога државним органима (члан 56. Устава Републике Србије).

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1) и 2) ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић